

Je to dávno, dávno již,
prorokům sám Bůh dal znát,
že sestoupí k lidem blíž,
vláda hříchu pozná pád,
narodí se Boží syn
a ten spásu lidem dá,
zaslíbení náramná.

Za čas mají u svých stád
v noci hlídku pastýři,
anděl jim jde zprávu dát,
ať k Betlému zamíří,
narodil se právě ten,
kdo byl hlásán v proroctvích,
ten, kdo snímá každý hřích.

Pastýři jdou tam v bázni širou plání,
před dítětem tři králové se sklání,
mudrci též, ten chlév byl cílem cest,
přišli vzdávat slávu, čest,
dary vzácné dítěti snést,
spí Boha syn, spí Boha syn,
spí Boha syn v jesličkách od pavučin.

Příběh skrývá pravdu dávnou,
nejvzácnější ze všech pravd,
Bůh k nám přišel s věčnou láskou,
On má nás rád, On má nás rád.

Příběh má i další díl,
z koled známe střípek jen,
s lidmi Ježíš léta žil,
zaplatil nejvyšší z cen
život za nás hříšné dal,
dveře spásy nabídl nám,
kdo chce může vstoupit tam.

Na vánočních obrázcích
nad Betlémem záře je,
zazáří i v očích Tvých,
před ní tají závěje,
srdce chladné zesláblé,
srdce, jež zná pokání,
Boží láska zachrání.

O vánocích, kdy dárky každý dává,
připomíná se nám ta dávná zpráva
o mudrcích a králích, kteří jdou
plni touhy v bázni tmou
za tou září betlémskou,
vejděte dál, vejděte dál,
vejděte dál
k jesličkám, to dítě je král,
to dítě je král.